

Veliký pozdrav ze srbského Kosova

Pozdravuji všechny lidi v České republice, kteří mají rádi Kosovo a kteří myslí na Kosovo. Pozdravuji i všechny politiky, kteří dali Kosovo! Ptám se, jestli vědí, komu ho dali?? Přeji si, aby si tento dopis přečetli a aby všichni věděli, jaká trápení máme v Kosovu a jak se nám tam žije. Chtěla bych otevřít oči veřejnosti a říct jim, že dělají velkou chybu, protože neznají skutečnou pravdu o Kosovu. Teď vám povím pár vět o životě v Kosovu.

Já jsem Jovanka, dívka z Kosova, je mi 11 let a žiji v Kosovu s rodiči a ještě s mými dvěma sestrami. Město, kde žijeme, se jmenuje Orahovac a toto město je rozdělené. Ve větší části žijí Albánci a mají vše, co potřebují k normálnímu životu. My Srbi žijeme v menší části a máme sotva 300 metrů vyhrazeného území. Je to tak správně? Můj život i život ostatních dětí je jako v kleci. Já jsem dítě, ale jen na pohled, chováním a myšlením už dávno nejsem, život mě naučil, život ptáka v kleci. Nedali mi možnost prožít šťastné dětství, vzali mi svobodu, moje křídla zlomili a odsekli nepřátele. Já každou noc sním o svobodě, o tom, jak se volně a svobodně rozletím ke svým, sním o šťastném dětství a o štěstí..... a když se ráno probudím, tak je mi hodně těžko, protože jsem znova tady, na stejném místě, se stejnými přáními, stejnou bolestí a stejným smutkem. A tak prožívám každou noc ve snění a mé dětství je ukradené a zničené.

Já nemám školu jako ostatní děti, abych se normálně učila, moje škola zůstala v albánské části města. Nyní jsme v jedné staré polorozpadlé budově, kde podmínky k učení nejsou žádné. Je to tak v pořádku? Často jsme bez elektřiny, každý večer píšeme domácí úkoly při svíčce. Jsem doma nejstarší a tak, když není elektřina, vymýšlím povídky a hry pro moje dvě mladší sestry a tak si hrajeme. Nesmíme vycházet ven na ulici, protože Albánci se volně procházejí i po naší srbské části města a vždy nás napadají. My jsme na albánskou část nevstoupili, přestože je i to naše město. Musíme cestovat dvě hodiny bez jakékoliv ochrany do Kosovské Mitrovice, nemáme doktory a nemocnice zůstala v albánské části města, a tak cestujeme všechny ty roky v konvoji. Po dobu cesty jsme častým terčem útoků. Albánci konvoj kamenují, vyhrožují nám rukama a vztyčenými prsty a ukazují, jak nám jednou odseknou hlavy. Je to takhle v pořádku??

Chtěla bych tímto upozornit českou vládu a její politiky, že dělají velkou chybu, mají mylné představy a neznají skutečnou pravdu o Kosovu. Skutečnou pravdu známe jen my, kteří zde žijeme a kteří se každý den modlíme k Pánu Bohu, aby byl mír v Kosovu, aby byla svoboda v Kosovu, prosíme Pána Boha a všechny politiky v Čechách, aby už to nedělali a nežili dál v mylných představách. Já vás prosím a doufám, že jste alespoň trochu pochopili, jak se nám tady žije. Vycházejte z pocitů k vašemu dítěti. Přáli by jste si, aby vaše dítě mělo stejný život jako my? Mohli by jste každý den koukat na vaše dítě, jak pláče a chce lepší život a vy mu nemůžete nic nabídnout? Jste úplně bezmocní, protože o vašich životech rozhodují jiní – Amerika a ostatní státy, které uznali Kosovo. A co bude s námi? Kam máme jít my? Uvědomujete si, že každý den tady děti propláčí a toužebně čekají na svobodu a lepší život?.....Přemýšlejte o všem a porovnejte to se životy svých dětí..

Mnoho pozdravů pro všechny Čechy, pro všechny politiky, pro všechny, kteří mají rádi Kosovo a kteří myslí na Kosovo.

KOSOVO JE SRBSKO !!!!

Jovana Radovanovičova